

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/143/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3511212373
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3511212373.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa E., so sídlom D., N. X, IČO XX XXX XXX, zastúpeného O., so sídlom D., N. X proti odporcovi S. C., bytom D. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu I., so sídlom D., F. X, IČO XX XXX XXX, zastúpeného advokátskou kanceláriou H., so sídlom D., I. X, o zaplatenie 735,02 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 1. októbra 2012, č.k. 6C/96/2012-40, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku III. o priznaní náhrady trov konania vo výške 100 % vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa vo výroku I. konanie zastavil, vo výroku II. odporcovi náhradu trov konania nepriznal, vo výroku III. vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania vo výške 100 % a vo výroku IV. navrhovateľovi vracia súdny poplatok vo výške 37,37 Eur, ktorý mu bude vrátený po právoplatnosti tohto uznesenia prostredníctvom Daňového úradu D.. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom, doručeným súdu dňa 22.12.2011, domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 735,02 Eur s úrokom z omeškania vo výške 14,25 % ročne zo sumy 735,02 Eur od 01.03.2008 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podaním, doručeným súdu dňa 07.05.2012, vstúpilo do konania na strane odporcu Spotrebiteľské združenie OSA, ako vedľajší účastník, ktorý vzniesol námietku premlčania a uplatnil si trovy konania. Podaním, doručeným súdu dňa 11.09.2012, zobral navrhovateľ návrh v celom rozsahu späť, pričom navrhol, aby súd konanie zastavil a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Žiadal o vrátenie súdneho poplatku. Uviedol, že konanie vedľajšieho účastníka je nadbytočné, účelové a nehospodárne. Namietal prípadné priznanie trov konania vedľajšiemu účastníkovi i naplnenie podstaty úkonu právnej služby príprava a prevzatie právneho zastúpenia, keď právny zástupca vedľajšieho účastníka sa s obsahom spisového materiálu ešte neoboznámil. Uviedol, že nevidí význam v právnom zastúpení združenia na ochranu spotrebiteľa ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu, keďže samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Spochybňoval nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Okrem ďalších skutočností poukázal na skutočnosť, že vedľajší účastník je združením založeným na ochranu spotrebiteľa, a teda prioritne sa predpokladá pomoc zo strany združenia založeného za týmto účelom, nie zo strany zvoleného právneho zástupcu. Vyslovil názor, že ak sa združenie rozhodne využiť pre zastupovanie konania pomoc advokáta, ktorého splnomocní na zastupovanie v tisíckach sporov, musí trovy právneho zastúpenia znášať z vlastných prostriedkov. Súd prvého stupňa konanie zastavil podľa § 96 ods. 1 - 3 O.s.p. s poukazom na dispozičné oprávnenie navrhovateľa v predmetnom konaní. K späťvzatiu návrhu nebol potrebný súhlas odporcu, vychádzajúc z ustanovenia § 96 ods. 3 O.s.p. O náhrade trov konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., nakoľko navrhovateľ vzal svoj návrh späť bez zavinenia odporcu, a teda z procesného hľadiska zásadne platí, že zaviniť zastavenie konania. Na základe vyššie uvedeného by patrila náhrada trov konania odporcovi vo výške, ktoré v konaní účelne vynaložil na uplatňovanie alebo bránenie svojho práva, avšak, nakoľko si

odporca trovy konania neuplatnil, resp. mu žiadne trovy konania nevznikli, súd mu náhradu trov konania nepriznal. V právnej veci, týkajúcej sa spotrebiteľského sporu, má oprávnenie vystupovať ako vedľajší účastník aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov, pričom nemusí preukazovať „právny záujem na jeho výsledku“, pretože možnosť, aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane spotrebiteľa, mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava, uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O.s.p. Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver, a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 O.s.p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme, vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval. O trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu rozhodol okresný súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 151 ods. 7 O.s.p., podľa ktorého súd môže o náhrade trov konania rozhodnúť aj tak, že namiesto určenia výšky trov prizná účastníkovi náhradu trov konania, vyjadrenú zlomkom alebo percentom. Uviedol, že po právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodne o výške náhrady trov konania súd samostatným uznesením. O vrátení súdneho poplatku vo výške 37,37 Eur, kráteného o 6,63 Eur, bolo rozhodnuté podľa § 11 ods. 3 a 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch.

Proti tomuto uzneseniu v časti výroku III. o trovách konania vedľajšieho účastníka podal včas odvolanie navrhovateľ z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojich rozhodnutiach, sp. zn. 5Co/26/2012 a sp. zn. 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z., cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby, najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Navrhovateľ má za to, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Navrhovateľ má z vlastných skúseností vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade a len z označenia účastníkov usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Navrhovateľ poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6Co/141/2012, Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co/91/2012. Zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Združenie v predmetnom konaní nevystupuje ani ako splnomocnený zástupca odporcov, pričom títo o vstupe združenia do konania pravdepodobne ani nemali žiadnu vedomosť, čo vyjadril aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutiach, sp. zn. 13Co/35/2012 a sp. zn. 13Co/36/2012. Upozornil, že súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Odmenu za úkony právnej služby poskytnuté právnym zástupcom vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu v súdnej veci navrhovateľ nepovažuje za účelne vynaložené trovy. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Mal za to, že v danom prípade je na mieste aplikácia ust. § 150 ods. 2 O.s.p., nakoľko ide o drobný spor a trovy právneho zastúpenia sú značne neprímerané k výške žalovanej pohľadávky. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka mal z týchto dôvodov za nadbytočné, účelové a nehospodárne. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý výrok

o trovách konania zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 40,03 Eur s DPH pozostávajúce z jednej polovice úkonu právnej služby vo výške 30,87 Eur a režijného paušálu k právnomu úkonu vo výške 9,16 Eur s DPH, za podanie odvolania.

Vedľajší účastník využil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu a vo svojom písomnom vyjadrení žiadal uznesenie súdu prvého stupňa potvrdiť a zaviazat' navrhovateľa na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 30,87 Eur. Uviedol, že v predmetnom konaní neexistuje dôvod na nepriznanie práva na náhradu trov vedľajšiemu účastníkovi. Vedľajší účastník v konaní vystupoval na podporu odporcu, proti ktorému podal navrhovateľ predmetný návrh. Odporca bol vďaka vznesenej námietke premlčania zo strany vedľajšieho účastníka v konaní v celom rozsahu úspešný. Súd v tomto prípade o trovách konania správne rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., a to vzhľadom na skutočnosť, že vedľajší účastník, stojaci v konaní na strane odporcu, mal vo veci plný úspech. Vzhľadom k tomu, že na strane odporcu vystupoval vedľajší účastník, ktorý podľa § 93 ods. 4 O.s.p. má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník a vedľajšiemu účastníkovi vznikli v konaní trovy v súvislosti s vykonávaním úkonov právnej služby právny zástupcom, súd správne priznal vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania. SZ OSA je občianskym združením založeným za účelom kolektívnej ochrany práv spotrebiteľov. Vedľajšiemu účastníkovi nie je možné odoprieť právo dať sa zastúpiť advokátom. Uviedol, že nesúhlasí s návrhom navrhovateľa, aby súd pri rozhodovaní o trovách použil § 150 O.s.p. Pre aplikáciu tohto ustanovenia sa vyžaduje, aby sa jednalo o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí odôvodnený. O procesnej disciplinovanosti vedľajšieho účastníka v tomto prípade nemôže byť sporu, a to z dôvodu, že vedľajší účastník si uplatňoval v konaní iba dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a vyjadrenie).

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporcu.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.). Ak však súd zastavuje konanie, pri rozhodovaní o náhrade trov konania zisťuje, či niektorý z účastníkov konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené.

Zastavenie konania po späťvzati návrhu, ku ktorému došlo pre správanie odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzati návrhu, ale to, či odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa zase môže spočívať v tom, že podal návrh napríklad napriek tomu, že dlh bol splnený a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa návrhom domáhal, prípadne z iných dôvodov.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplataenia istiny v sume 735,02 Eur s príslušenstvom. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 11.09.2012, vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť bez bližšieho odôvodnenia a žiadal konanie zastaviť. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporcovi bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporca splnil to, čoho sa podaným návrhom voči nemu domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Odporcovi preukázateľne žiadne trovy nevznikli, a preto mu ich súd prvého stupňa nepriznal.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 7 O.s.p. (správne však malo byť podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.) tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania vo výške 100 %. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje s tým, že náhrada trov konania patrí vedľajšiemu účastníkovi podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcu. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a zaslal súdu písomné vyjadrenie k návrhu na začatie konania, v ktorom vzniesol námietku premlčania, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia. V konaní na strane vedľajšieho účastníka odvolací súd nevhliadol ani dôvod na aplikáciu ust. § 150 O.s.p., ako to v odvolaní navrhol navrhovateľ.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné .